

37. Der indvort dunn blone pinnad blaz stund
 neblat sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
 36. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 35. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 34. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 33. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 32. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 31. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 30. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 29. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 28. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 27. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 26. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 25. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 24. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 23. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 22. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 21. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 20. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 19. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 18. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 17. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 16. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 15. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 14. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 13. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 12. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 11. Du wande hon der, blone sig sig sig sig

24. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 23. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 22. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 21. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 20. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 19. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 18. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 17. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 16. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 15. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 14. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 13. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 12. Du wande hon der, blone sig sig sig sig
 11. Du wande hon der, blone sig sig sig sig

64. Fortviffad och dödsblek med utrifna hår Emellan
 sin far och sin mola, Den forbna så walliga Hildegard
 står — Swad känslor, o Gud! denne stala!
 65. Sin frände af Dindig hon stänker sin makt, Sit
 rit och statter och krona; Och Belverne Kloster uti denna
 trakt Hon siktat att blodet försöna.
 66. Ut Hugo en grafwård hon refer hwar dag, Dess
 slaf hon med tårar bestänker; Och alla som digna för
 kärlekens slag, I kloster en fristad hon stänker.

GS 998

Sång om Den wackra Fiskaren.

En Hertig af Sachsen, så rit och så bald, ic.

63. Nu kommo de älskade och ut i rummet
 62. Hon öppnade en låda och såg en ring, som
 61. Min far är så god, min mor är så söt; så
 60. Min älskade flicka; så jag brinner nu för
 59. Min älskade flicka; så jag brinner nu för
 58. Min älskade flicka; så jag brinner nu för
 57. Min älskade flicka; så jag brinner nu för
 56. Min älskade flicka; så jag brinner nu för
 55. Min älskade flicka; så jag brinner nu för
 54. Min älskade flicka; så jag brinner nu för
 53. Min älskade flicka; så jag brinner nu för
 52. Min älskade flicka; så jag brinner nu för
 51. Min älskade flicka; så jag brinner nu för

nere en stämtande firimma; Hon hastar, hon finner en
 38. Hon klappar helt sakta, en gumma så huld Nu
 39. Min gumma, så förfädd jag är och så matt,
 40. Stig in, sköna fröken, min soja är låg, Men
 41. Han sissare är, jag med honom så säll; När
 42. Nu höres en röst hwars harmoniska ljud Rikt
 43. Den älskade låg i den älskades famn Och bröl-
 44. Nu prulan försvinner, för Hildegards fot Råg
 45. Och lofar så hastigt från armar och hår Den
 46. Prinsessan af Sachsen hon är intet mer. Kom,
 47. För min skull du öfvergif lagrar och borg,
 48. Hvad berättar mig höghet och Rungars person?
 49. Af gumman i byddan tillredes en fest, Den re-
 50. Så ilade aderton lydliga år, En dotter beseglade



En Hertig af Sachsen, så rik och så blyd, som häfder
 och kronor säga, Han ägde ett smycke så skönt i sitt
 2. Det smycket var Hildegard, dotter så huld, Så
 3. Från främmande länder med Ridderlig pratt,
 4. Bröts län för den sköna med arm emot arm,
 5. Förgäwes, Prinsessan för kärleken kall Ei ännu
 6. En dag går helt arla i trädgården ner, Prinses-
 7. Och då swär han heligt wid skäta och blög, Att
 8. Snart kommo de tärnor med perlsatadt hår Och
 9. Att tärnorna vänligt med ögat hon neg; Ett
 10. Hans panna var röd, och som eld var hans